

ת למר משה שפירא

בזר שר הפנים והבריאות מר משה שפירא

בכית הכנסת: זקנים מתחממים בשמש. האשה עוזבה רק זה עתה את בית החולים ומטתה — ספסלי בית הכנסת.

הענין התחיל בזה שהקדמתי לבוא לפתיחת המועצה המקומית. בכפר טוש, "יהודיה" לשעבר, כעת "יהוד", במקום לבוא בשעה שתיים הגעתי למקום זהה 12. והנה — ברחוב אחד — תכונה רבה: כאן עבדו פועלי נקיון, סוללי ובות וכיוצא בהם. גם דגלים רבים ראיתי ושוב — הכל באותו הרחוב האחד בן. זה היה יפה מאוד.

אלא, שאני לא עברתי לאורכו של כל הרחוב הזה, כי אם הלכתי לסייר ברחובות האחרים. ושם לא היה כל כך יפה. חשבתי בנפשי: כשיגיע השר, קש ממנו לסטות במקצת מהדרך הסלולה ולהכנס לתוך הסמטאות והבתים לעמוד על הנעשה שם. אולם, כיון שלא יכולתי לפרוץ את חומת סקנים הרבים שסובבו אותי, החלטתי לשלוח לך את רשמי. והסליחה אתך. ועוד: אני מעריך מאוד את פעולות משרדך השונים ואין כוונתי קורת. הדברים האלה נאמרים כדי שגם אתה תדע כיצד נראית יהוד באמת — לא תמצא דרכים לתיקון הדבר. בכל הכבוד, בנר רותנברג

גם החברה זהבה קר שייכת לאותם גבורי העם שעליהם אין ניהגים לכתוב בעתונות. היא אחות צבורית מטעם קופת חולים. מצאתיה באחד הבתים בשעה שהאחרים היו במסיבה החגיגית: "אין לי פנאי להיות נוכחת שם. יש הרבה תינוקות וילדים חולים במקום" — אמרה לי בשקט.

לי ארבעה חדשים, מימי השטפונות, התמוטטו כמה בתים. ייורים הוכנסו לבית התרבות, מועדוני המפלגות ובית נסמ. 12 נפשות מצאתי בחדר קטן אחד. והאנשים במטה ממש.

ילדי יהוד שצריכים להיות פעם אזרחי המדינה. האם רואים להם באמת? "הנוער העובד" הקים צריף פח גדול בתורת מועדון ורוב הנוער מבקר בו. חבל שלא ראה השר לפני כן את המועדון שנהפך דוקא באותו יום למקום המסיבה.

עבודה נאמנה עושים האנשים השקטים והקטנים. החברה יהודית שומפקי, מדריכה פניטרית מטעם משרד הפער הופכת עולמות ממש. עולי תימן הגרים ביהוד חייבים לה הרבה, היא לימדה אותם דרך ארץ ישראל.

ם לא פונו הריסות ת זה הוא גם גורם והאשפה ומוסיפים גות.